

nach WILSON; vgl. वध्. — 4) m. pl. N. pr. eines Volkes MBH. 6, 363 nach der Lesart der ed. Bomb., वध् ed. Calc. — Vgl. वध्य, मुक्तवधा.

वधक Blei H. c. 139, wo vielleicht so zu lesen ist st. बन्धक.

वधस्व s. u. वध्यश्च.

वधि (von वध्) adj. (dem die Hoden zerschlagen sind) *verschnitten, entmannet, unmännlich* (Gegens. वृष्टः): वृज्ञा वधिः प्रतिमान् त्रृप्तिष्ठन् RV. 1, 32, 7. वधयो निरूपाः 33, 6. 2, 23, 3. 8, 46, 30. 10, 102, 12. AV. 3, 9, 2. 3. 4, 6, 7. 8. वृष्टा लं वध्यस्ते सप्तांशः 5, 20, 2. क्लीबे लोकारे वधिं लाकरम् 6, 138, 3. 16, 6, 11. fehlerhafte Schreibung वृद्ध करोति CAt. Br. 13, 8, 1. 15. 3, 10. Die Synonyme लोकि, निरूप, वधि mögen verschiedene Arten dieser Verstümmelung bezeichnen. Vgl. सप्तवधिः; वधि s. u. वध.

वधिका Eunuch: दर्शनीयः (als masc. behandelt) P. 1, 2, 52. Vārt. 3. Sch. वधिमत्ती (f. von वधिमत् त् und dieses von वधि) adj. *einen unvermögenden Gatten habend* RV. 4, 116, 13. 117, 24. 6, 62, 7. 10, 39, 7. 63, 12.

वधिवाच् adj. *unmächtige Worte reidend* RV. 7, 18, 9.

वध्य m. Schuh, Pantoffel CABDĀRTHAK. bei WILSON (वृ०).

वध्यश्च (verschnittene Rosse habend) m. N. pr. eines Mannes RV. 6, 61, 1. 10, 69, 1. 2. 4. Āc. 4, 5, 21. MAITRUP. 1, 4. MBH. 2, 323. HARIV. 1783 (nach der Lesart der neueren Ausg., वधस्व ed. Calc.). mit dem patron. अनुपा PĀNKAV. Br. 13, 3, 17. pl. sein Geschlecht CĀNKA. Br. 1, 7, 3. LĀT. 6, 4, 13. Schol. zu KĀT. Br. 107, 15. 249, 1. — Vgl. वध्यश्च, वधस्व und andere Varianten VP. 434, N. 51.

वधती = वधूरो Vāpi beim Schol. zu H. 512.

वधा indecl. gaṇa चादि zu P. 1, 4, 57.

1. वन्, वैनति Dātup. 13, 19 (शब्दे). 20 (संभौता). 19, 42 (क्रियासामान्ये, व्याप्तौ, हिंसापाम्). 34, 33, v. 1. (अद्वेषकरापायोः, अद्वेषकरुणायोः, उपकृतौ अद्वायाते शब्दायातापायोः). वनेति und वनुते (याचने) 30, 8. Abfall des न P. 6, 4, 37. fgg. Vop. 9, 7. Von dieser nur in der älteren Sprache lebenden Wurzel verzeichnen wir folgende Formen: वैनामि, वनुपाम, वन्वे, वनुते, वन्वान्; वनत्ति, वैनाति, वैनतम् du., वनत, वैनाम्, वनेस्, वैनम् (RV. 2, 5, 7) und वैनेम, वैनते, वैनामहृ, ०हृ, वनेमहि; वैनैन, वैन्यं, वैन्म्, वैन्वैस्, वैनै; वैनाम, वैनीमहृ und वैनीमहि RV. 9, 72, 8 aus metrischen Rücksichten; वनिष्ठत् AV. 20, 132, 6. 7. वनिष्ठीष्ट, वनिष्ठत् TS. 4, 7, 14, 1 st. वनुष्ठत् des RV.; वत् 3. pl., वंस्व; वावैनम्, वावैन्यं; वनिष्ठे CĀNKA. Br.; infin. प्रैवतवे: वन्वताम् 3. imp. falsche Form (st. मनुताम् des RV.) AV. 6, 126, 1. partic. वात उnd वनित s. bes. 1) *gern haben, lieben; wünschen, verlangen:* कीरेश्चिन्महूं मनसा वनेषि तम् RV. 1, 31, 13. वनेति हि मुन्वन्दयं परीणामः 133, 7. 2, 6, 1. ब्रह्म 3, 8, 2. वनिना वत् वावैम् 4, 139, 10. विश्वर्भिर्द्वावतः प्रुक्त देवत्सन्ना रास्व मन्म 4, 11, 2. वावैन्यं पद्मूल 5, 31, 13. 63, 1. ग्रस्मै वयं यद्वावान् तद्विविष्मः 6, 23, 5. जनेस्य रातिम् 6, 38, 1. 8, 13, 33. माको ब्रह्माद्विष्मा वनः 43, 23. 10, 61, 4. मामिकल वं वनाः AV. 1, 34, 4. 5, 4, 3. 8, 2, 13. 12, 1, 58. इन्द्रस्य (नाम) वन्वे 6, 82, 1. तद्विष्मेयो वनुतां वयमग्ने: परि CAt. Br. 1, 9, 1. 19. KĀT. 23, 6. CĀNKA. Br. 1, 5, 9. प्रियां श्रियिद्विविष्मे परिधिरः RV. 1, 127, 7. प्रजाप्ति देवासो वनते मर्यादा वः 5, 41, 17. — 2) *erlangen, verschaffen für; sich verschaffen:* श्रियिवन्वे मुवीर्यमग्निः काएवाय सैषगम् RV. 1, 36, 17. तत्रं नो श्रेष्ठो वनताम् 162, 22. रुपे वाङ्माय वनते मधानि 3, 19, 1. 5, 44, 7. 63, 4. वैसीमहृ वाम् 6, 19, 10. वस्वः कुविद्वन्ति नः 7,

VI. Theil.

13, 4. वंस्व विश्वा वार्याणि 17, 5. अवः 7, 88, 7. यद्यो वृष्टिं शत्तनवे वनेम 10, 98, 3. दत्तिनां वनुते 107, 7. AV. 12, 3, 53. CAt. Br. 3, 8, 22. — 3) *bemeistern, bezwingen; siegen, gewinnen:* वीरैवीरावनुपामा लोताः वनवदेव मर्त्यान् 5, 3, 5. समिद्विविर्वनवत् 37, 2. 6, 19, 8. एकः कृष्णरवनोर्वार्याय 18, 3. 7, 21, 9. वृवन्मा नु ते यद्याभित्ति 37, 5, 83, 4. रुपिं पेन वनोमहै वद्यनुते वृच्छ्वान् विन्दते was einer erpflügt, besitzt und erhandelt AV. 12, 2, 36. — 5) *bereit machen, sich anschicken zu:* स्तोमं यज्ञं चारूं वनेमा रुप्ताम् वाम् RV. 2, 5, 7. धियम् 11, 12, 8, 61, 1. das Absehen haben auf, petere: कुत्साप यत्र पुरुषत् वन्वं कुल्मनुत्तिः परियास्ति वृघैः 1, 121, 9. वृन्वानो श्रव्यं सर्वं यथाय कुत्सेन angreifend 5, 29, 9. — caus. वैनपति und वात०, mit Präapp. nur वृ० Dātup. 19, 68. AV. Prāt. 4, 93. Vop. 18, 23. वृ० Dātup. 34, 38, v. l. — intens. s. वनीवन्. — अपि s. अपिवान्यवत्सा. — अभि erwünschen, erstreben: अभिमवन्वन्वस्वभिष्मृत्युपः RV. 1, 51, 2. — Vgl. अभिवान्यवत्सा. — आ 1) *begehren, wünschen, erflehen* RV. 1, 127, 7. 5, 41, 17. को वाम् पुरुणामा वैन्व मर्त्यानाम् durch bitten herbeirufen 74, 7. — 2) *verschaffen:* तेनास्मयं वनसे रुप्ताम् वाम् RV. 1, 140, 11. — नि s. 2. निवात und निवान्यवत्सा. — प्र �gewinnen, siegen: चकर्त्य कारमेभ्यः पृतनासु प्रवैत्तवे RV. 1, 131, 5. haben: प्रतै वन्वे वनुष्वे रूप्तं मदम् 10, 96, 11. — सम् caus. geneigt machen, an Jmd gewöhnen: गावो घृतस्य मातरो इम् सं वानयतु (vgl. AV. Prāt. 4, 93) मे AV. 6, 9, 3. — Vgl. संवनन. 2. वन् = 1. वनः nur im loc. und gen. pl. Holzgefäß, Kufe: श्येनो न वंसु षोदति RV. 9, 57, 3. 86, 35. गर्भा वनाम् Sohn der Hölzer d. i. Agni 10, 46, 5. 1. वैन Nir. 8, 3, 1) n. Siddh. K. 249, a, 8. a) Baum, Wald (AK. 2, 4, 1, 1, 3, 4, 18, 129. Trik. 2, 4, 1. H. 1110. an. 2, 283. Med. n. 19. HAL. 2, 55) RV. 1, 54, 1. 63, 8, 3, 31, 5. वैर्वना गिर्यो वृत्तकेशः 5, 41, 11. नि वो वना विस्तुत 37, 3. 60, 2. यथा वनं यद्यो ममुद एवते 78, 8. 6, 6, 3. 31, 2. 8, 40, 1. उदिद्धूनोति वातो यथा वनम् 10, 23, 4. Kauç. 76. Pān. Gāb. 2, 15. wie अरएय das dem Menschen nicht gehörige, fremde Land: मा नो दमे मा वन् आ शुर्हृष्टाः RV. 7, 1, 19. — वने वसेत् in Walde M. 6, 1. 28. fg. 11, 72. वनं गच्छत् 6, 3. वनेषु विवृत्य 33. चर्त्तीनो मिथा वने 8, 236. विजन-10, 107, 11, 105. कृष्णजानोषधीनो जातानो च स्वयं वने 144. गद्धन MBH. 1, 5878. अतःपुरसमीपस्थ 3, 2089. 2236. R. 1, 1, 24. 9, 61, 10. RAGH. 1, 82, 2, 17. 17, 66. Spr. 2716. fgg. VARĀH. Br. S. 2, 8, 24, 15. अरएये वने इपि वा M. 8, 356. अरएयानि, वनानि, उपवनानि 9, 265. KATUAS. 93, 86. neben कानन R. 3, 68, 12. 6, 2, 15. Spr. 3103. आम्रवणा R. 1, 63, 9. Spr. 3887. भुततरू० MEGH. 37. उद्यान० Vet. in LA. (III) 3, 1. Nicht nur von Bäumen, sondern auch von einjährigen Pflanzen, Rohrarten und sogar Lotusblüthen wird das Wort वन् gebraucht. P. 8, 4, 6. नल० MBH. 6, 42*